

RÀDIO SIÓ, LA VEU DELS MÉS JOVES?

Treball de recerca

Índex

1. Introducció i Objectius del treball.	pàg. 4
2. Què és la ràdio?	pàg. 7
3. Història de la ràdio.	pàg. 10
3.1 Els principis: Estats Units.	pàg. 11
3.2 Catalunya i Espanya.	pàg. 14
4. Història de Ràdio Sió.	pàg. 17
4.1 El primer experiment.	pàg. 18
4.2 Els instigadors.	pàg. 19
4.3 Un ambient propici.	pàg. 20
4.4 A la segona.	pàg. 20
4.5 La ràdio en marxa.	pàg. 21
4.6 Els principis.	pàg. 22
4.7 Un any després.	pàg. 23
4.8 L'escola fa ràdio.	pàg. 24
4.9 L'estació es completa.	pàg. 24
4.10 Cap a la legalitat.	pàg. 25
4.11 La guerra arriba fins a Agramunt.	pàg. 26
4.12 Un nou equip	pàg. 27
4.13 La discoteca dels noranta.	pàg. 27
4.14 Neix el fil musical.	pàg. 28
4.15 Històries de l'institut.	pàg. 28
4.16 La ràdio es mou.	pàg. 29
4.17 Hi ha algú?	pàg. 29

4.18 L'any 10.	pàg. 30
4.19 L'automatització.	pàg. 31
4.20 FM 107.9	pàg. 31
4.21 L'impasse del poliesportiu.	pàg. 32
4.22 Quinze són quinze.	pàg. 32
4.23 L'efecte 2000.	pàg. 33
4.24 La nova fórmula.	pàg. 33
4.25 La xarxa Ràdio Sió.	pàg. 34
4.26 L'equip definitiu.	pàg. 34
4.27 La ràdio surt al carrer.	pàg. 35
4.28 Algunes respostes.	pàg. 35
4.29 L'any dels 25.	pàg. 35
4.30 Que pretenem?	pàg. 36
4.31 Els estudis actualment.	pàg. 36
5. Enquesta: La ràdio.	pàg. 38
6. Enquesta: Ràdio Sió.	pàg. 45
7. Entrevista: Albert Martín.	pàg. 53
8. Projecte: Ràdio a l'escola?	pàg. 57
9. Conclusions.	pàg. 60
10. Bibliografia i webgrafia.	pàg. 62
11. Índex d'imatges.	pàg. 65
12. Agraïments.	pàg. 67

I

Introducció

1. Introducció:

L'inici de qualsevol activitat o projecte va lligat, de manera intrínseca, a la presa d'una primera gran decisió. Sovint es plantegen dubtes, indecisions i divagacions que en dificulten l'elecció.

En aquest sentit, aquest treball de recerca també neix de la indecisió i els dubtes, tot i que l'àmbit sobre el qual havia de versar semblava prou clar en la meva ment. De seguida vaig pensar que volia que fos un tema relacionat amb el que m'agradaria estudiar en un futur, periodisme. Però no aconseguia concretar massa cosa més, i la idea d'un treball de recerca excessivament genèric en què es tractés la seva funcionalitat i les seves tipologies semblava a priori massa ampli i, per tant, poc concret.

Més tard, amb el tutor del treball, en Jordi, vam pensar que seria una bona idea afinar més i fer una recerca i una anàlisi sobre el món editorial i les publicacions periodístiques. Un segon pas que finalment es va descartar, bàsicament perquè va sorgir una nova possibilitat temàtica que incloïa totes i cadascunes de les exigències que inicialment m'havia plantejat. *Per què no fas el treball sobre la ràdio local? –van dir-me a casa. I per què no? –vaig dir-me jo.*

Tenia –i continuo tenint- la ferma creença que no hi ha res més motivador i atraient que un tema que t'interessi. I a vegades el tens tan a prop que ni te n'adones que hi és. *Ràdio Sió*, l'emissora local que hi ha a la vila, forma part dels últims 30 anys de la vida d'Agramunt i els seus ciutadans, així com de la dels habitants de poblacions properes. De ben segur –em deia- que fer-ne una recerca permetrà aproximar-me i conèixer de ben a prop una de les institucions de la vila.

Aquella primera gran decisió que per vaga es presentava inabastable ha anat adquirint la forma definitiva que finalment ha pres: la d'un treball de recerca sobre *Ràdio Sió*, l'emissora d'Agramunt. Per un costat, se'n fa una anàlisi diacrònica que ens permet situar en el temps l'evolució de la ràdio com a ens genèric, i més endavant concretar-ho en la ràdio local. Per un altre, una anàlisi sincrònica, de caire més organitzatiu i centrat en el seu funcionament intern i en les realitats concretes que regeixen i que fan viable el fenomen de *Ràdio Sió*.

Es diu que el periodisme busca respostes. Jo he intentat trobar-ne unes quantes, sobretot en allò que fa referència al *què, qui, com, quan* i *per què* de *Ràdio Sió*. La recerca en troba algunes. La curiositat, la resta.

Objectius:

- **Descobrir què és la ràdio, com va sorgir i quins van ser els seus inventors o inventor.**
- **Conèixer la història, les raons i les motivacions que originen Ràdio Sió.**
- **Investigar quines són les tendències de la població respecte el medi de comunicació que estem estudiant.**
- **Idear un projecte per a que els alumnes de l'institut puguin col·laborar en la ràdio local.**

Hipòtesi:

La hipòtesi presentada en aquest treball pretén demostrar que els joves d'Agramunt no s'identifiquen amb la ràdio local.

II

Què és la
ràdio?

2. Què és la ràdio?

En relació amb altres mitjans de comunicació, la ràdio genera una situació comunicativa molt particular, en la qual emissor i receptor es veuen sense ser vistos; en la qual es perceben espais sense ser percebuts; on, sobre el no-res, es dibuixen mars, rius, muntanyes, animals, rostres, somriures, tristeses...

La ràdio, com a moltes vegades s'ha dit, és un mitjà cec, però també és, al mateix temps, un món a tot color.

La ràdio és tot això perquè, en tot aquell que l'escolta, genera constantment imatges mentals que, a diferència d'aquestes altres imatges que ofereixen el cinema, la televisió, la premsa, la fotografia o els videojocs, no estan limitades per espais, ni per pantalles, ni per colors, ni per sons. I tampoc estan limitades, ni molt menys, pel llenguatge radiofònic; un llenguatge que presenta una gran riquesa expressiva.

La capacitat de generar imatges mentals en els oïdors és, sens dubte, la principal especificitat de la ràdio com a mitjà de comunicació, encara que tradicionalment també se li han atribuït altres propietats a les quals necessàriament hem de referir-nos: la seva immediatesa, l'heterogeneïtat de la seva audiència, la seva accessibilitat o la credibilitat dels seus missatges. A més, la ràdio, en comparació de la premsa o la televisió, és barata i tècnicament senzilla. No fa falta disposar de grans infraestructures per emetre, ni traslladar càmeres, ni equips d'il·luminació, ni engegar impressionants rotatives.

La ràdio, malgrat els avanços que han experimentat altres mitjans gràcies a la incorporació de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació, segueix sent, en l'actualitat, la més ràpida i la més instantània, sobretot a l'hora de transmetre esdeveniments d'última hora. De la mateixa manera, la ràdio no ha perdut la virtut d'arribar a tots els públics, perquè, entre altres coses, els seus missatges són senzills i fàcils d'entendre, perquè el seu escolta és compatible amb el desenvolupament d'altres activitats, perquè entreté, perquè no és necessari saber llegir, perquè és gratuïta, i perquè, a diferència de la premsa, la televisió o el cinema, per a algunes persones discapacitades no interposa barreres.

El mitjà que ens ocupa ha inspirat tradicionalment una gran confiança entre els seus seguidors, possiblement perquè la majoria dels locutors es dirigeixen a ells de tu a tu, els desperten al matí, els acompanyen durant la nit, conversen amb ells, els parlen..., i gairebé sempre amb gran naturalitat i amistat que difícilment s'aprecia en altres mitjans audiovisuals.

En la confiança que desperta la ràdio entre la població, possiblement radiqui el fet que, ara per ara, segueixi suscitant una gran credibilitat. Pocs posen en dubte, per exemple, la veracitat de la informació radiofònica.

Però no tot són avantatges. La ràdio té altres característiques que convé no perdre de vista, ja que influeixen poderosament sobre el treball diari dels seus professionals i condicionen gran part de les tasques productives més quotidianes, com la redacció dels textos i la locució. La ràdio és un mitjà exclusivament sonor i, per tant, en la percepció dels seus missatges només participa un dels cinc sentits: l'oïda.

Imatge 1 – Il·lustració d'un locutor.

Imatge 2 – Il·lustració d'un locutor llegint un guió.

III

Història

de la

ràdio

3. Història de la ràdio.

3.1 Els principis: Estats Units.

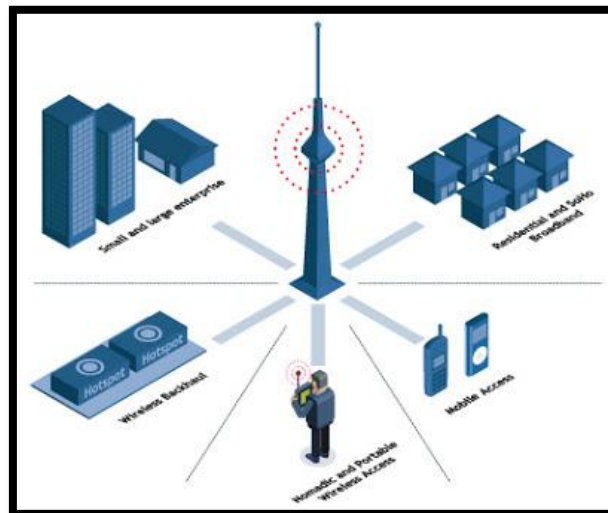
És difícil atribuir la invenció de la ràdio a una única persona.

Thomas Edison i els seus empleats de la Menlo Park van portar a terme uns experiments per sol·licitar l'any 1885 a l'Oficina de Patents dels EUA, una patent per a un acoblament electrostàtic. Anys més tard la companyia Marconi compraria els drets de la patent d'Edison per protegir-se legalment dels plets.

L'any 1893 Nikola Tesla va descriure i va demostrar els principis del seu treball sobre la comunicació sense fils. La seva descripció contenia tots els processos i elements que serien incorporats posteriorment en els sistemes de ràdio.

L'any 1894, el professor Oliver Lodge i Alexander Muirhead van dur a terme una demostració de la telegrafia sense fils a l'auditori del Museu d'Història Natural de la Universitat d'Oxford.

Al 1895 Alexander Stepanovitx Popov va construir el seu primer receptor de ràdio basat en un cohesor. Va perfeccionar aquest detecció d'oscil·lacions elèctriques, esdevenint el que avui es coneix com a detector de llamps, i el presentaria a la Societat Russa de Física i Química.

Imatge 3 – Comunicació sense fils.

A l'any 1897, Marconi va muntar la primera estació de ràdio del món a l'Illa de Wight, al sud d'Anglaterra i va fer la primera transmissió de ràdio de la història. Per passar dels prototips experimentals de laboratori als dissenys comercials va necessitar de diverses dècades i els esforços de molts professionals.

I a l'any 1898, Marconi va obrir la primera factoria del món d'equips de transmissió sense fils a Hall Street. Al 1899, Marconi va aconseguir establir una comunicació de caràcter telegràfic entre Gran Bretanya i França. Tan sols dos anys després, al 1901, això quedaria com una minúcia a l'aconseguir per primera vegada transmetre senyals de banda a banda a través de l'oceà Atlàntic.

Nikola Tesla que per un camí diferent, havia arribat també a produir i detectar ones de ràdio, buscant, més que transmetre senyals, transmetre energia elèctrica a llarga distància sense utilitzar conductors metàl·lics, va fer la seva primera demostració pública de radiocomunicació a San Luis (Missouri, USA) al 1893. Alguns desenvolupaments clau en els inicis de la història de la ràdio van ser creats i patentats per Tesla.

Durant uns quants anys la ràdio només s'utilitzarà per a la transmissió comercial i durant la guerra.

Imatge 4 – Guglielmo Marconi i la primera estació de ràdio.

És fins l'any 1920 quan comencen a sorgir les primeres freqüències exclusives a les estacions de radi dins dels Estats Units. Durant la dècada següent es van organitzar centenars d'emissores privades, mentre l'Estat nord-americà recolzava i incentivava l'aparició de les primeres cadenes radials de comunicació en tota l'extensió del seu territori. La primera emissora es considera que fou la KDKA a Pittsburg.

Imatge 5 – KDKA, primera emissora oficial. / Imatge 6 – Logotip de la KDKA.

La legislació dels Estats Units emparà la llibertat d'expressió, el que permeté a la ràdio privada assolir la primera maduresa, però també a emissores no comercials, universitàries i religioses.

El govern nord-americà, ja en els primers anys de la ràdio, va ser conscient del poder massiu que aquest mitjà de comunicació tindria en la dècada següent.

La ràdio comercial, en termes propers al que avui coneixem, neix en 1922. La seva fi, inicialment, era el d'emetre "tascons" publicitaris, a manera de suport al creixent mercat de productes a Europa i Estats Units. No obstant això, un any més tard es va començar a experimentar amb el format radial i es van produir els primers programes de narracions i històries. Aquest format va tenir una gran recepció per part de l'audiència, que immediatament es va comunicar amb la cadena radial per suggerir la seva continuïtat. S'havia demostrat que el so resultava un material innovador i sorprenent per a la recreació d'escenaris, per la qual cosa el procés experimental va seguir el seu curs fins a 1932, quan apareixen els primers programadors de música, els discjockeys ...

La música i l'humor incrementaren l'audiència i la publicitat, però el paper preponderant el seguia tenint de la política.

3.2 Catalunya i Espanya:

L'estació pionera va ser EAJ-1 Radi Barcelona, dita l'emissora degana de la ràdio espanyola per ser, precisament, la més antiga. La nomenclatura EAJ-1 fa referència als codis dels radioaficionats, autèntics artífexs del naixement de la ràdio. La E es per Espanya, AJ perquè designa a les estacions de Telegrafia sense Fils i, per raons òbvies, 1 per ser la primera .

No obstant això, i per ser fidels a la història, les primeres emissions radiofòniques a Espanya van ser a càrrec de Ràdio Ibèrica de Madrid, a la fi de 1923 i principis de 1924, però, a causa de les seves importants irregularitats en el que a continuïtat temporal es refereix, els analistes del mitjà prefereixen situar el naixement de la ràdio en un altre moment. La principal raó que explica les irregularitats a les quals ens referim és que Radio Ibèrica de Madrid va ser fruit de la iniciativa d'un grup de persones que eren tècnics que experimentaven amb el mitjà, però sense una programació continuada.

Malgrat els intents anteriors, no serà fins a 1924 quan la ràdio al nostre país començi a emergir definitivament, en plena Dictadura del General Primo de Rivera. Aquest mandatari, igual que altres polítics, va veure en aquest mitjà un efectiu canal de propaganda.

Donada la situació que s'estava vivint en relació amb un nou sistema de comunicació que despertava l'interès de tots i anava consolidant-se a passos gegants, les autoritats, com podeu comprendre, no podien ser alienes i van decidir posar una mica d'ordre convocant el que es va venir a dir la Conferència Nacional de la Telegrafia Sense Fils, que durant sis mesos va deliberar sobre el contingut del futur Reglament de Radiodifusió.

En ple estiu del 1924, i una vegada aprovat el Reglament, es van començar a atorgar les concessions d'emissió: EAJ-1 Radi Barcelona, EAJ-2 Radi Espanya de Madrid, EAJ-3 Radi Cadis, EAJ-4 Estació Castella, EAJ-5 Radio Club Sevillano, EAJ-6 Ràdio Ibèrica.

Tot començava a estar disposat perquè el 14 de novembre d'aquest mateix any Radio Barcelona s'inaugurés oficialment i comencés així les seves emissions, set dies després que la seva germana madrilenya, Radio Espanya, comencés les seves proves oficials.

Després de la implantació de les primeres estacions, durant 1925 i 1926 la ràdio va anar estenent-se per tot el territori espanyol.

Durant set anys el panorama ràdio-difusor a Espanya va anar transformant-se, tant en quantitat com en qualitat. El nombre d'emissores anava creixent al mateix temps que la programació anava millorant. Al 1930, a partir d'una iniciativa de l'Associació Nacional de Radiodifusió, neix EAJ-15, Radio Associació de Catalunya, que emetrà la seva programació, amb prou feines tres hores al dia, en llengua catalana. Aquesta situació va provocar una gran competència entre les dues principals emissores catalanes de l'època, la qual cosa va desembocar que Radio Barcelona, a partir de la implantació de l'autogovern, decidís parlar a la seva audiència també en català.

Amb l'arribada de la II República, el nombre de persones que disposava d'un aparell receptor va augmentar i l'audiència d'aquest mitjà s'engrossia dia rere de dia. A més, durant aquesta època van anar sorgint un gran nombre d'estacions locals, que van enganxar a moltes persones al llarg de tot el territori espanyol.

No obstant això, amb l'esclat de la Guerra Civil espanyola, el 18 de juliol de 1936, les coses van començar a canviar. La ràdio es va destapar com un gran mitjà de propaganda política.

La implantació d'una nova dictadura, encapçalada pel General Francisco Franco, va suposar una llarga temporada de domini polític sobre el sistema radiofònic.

El 19 de gener de 1937, poc abans que acabés la Guerra Civil, es crea Ràdio Nacional d'Espanya, a la qual se li atorgarà el monopoli de la informació al nostre país.

L'entrada de les tropes nacionals a Catalunya va suposar la desaparició de la ràdio en català.

Aquesta situació va desembocar en novament en la instauració de la censura, o el que és el mateix, les ràdios no podien programar res que el poder polític no volgués.

Sense cap dubte, en aquest moment la informació radiofònica és un baluard important que cal cuidar i vigilar, però la ràdio també és un mitjà d'entreteniment al que recorren les famílies espanyoles per passar les seves estones d'oci. Comencen a sorgir les radionovel·les, que, anys més tard, es convertiran en un autèntic boom.

Durant els anys 40, el nombre d'aparells receptors no va deixar de créixer, sent Espanya un dels països europeus que més radis tenia per habitant, i a part van haver-hi moltes millores tècniques i canvis.

Entrats els anys 60, la ràdio experimentarà una mala època per un fet que vindria a canviar moltes coses: l'arribada de la televisió.

Amb la mort del General Franco, al novembre de 1975, i per por de possibles canvis, la censura en la ràdio es va incrementar notablement.

No obstant això, dos anys després es produeix una fita històrica en la ràdio: s'aprova la llibertat d'informació.

A partir d'octubre de 1977, les emissores comencen a emetre els seus propis espais informatius i la ràdio en general comença a semblar-se al mitjà que avui dia coneixem i durant la dècada dels 70 es creen moltes emissores que encara continuen emetent actualment.

A principis dels 80, un esdeveniment polític - l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer de 1981, suposa una prova de foc per a les emissores, ja que van ser les encarregades d'informar sobre el que estava esdevenint al Congrés dels Diputats.

Actualment, quan sintonitzes la ràdio, ens adonem que les emissores no són, ni molt menys, totes iguals. L'origen d'aquestes diferències es troba en múltiples factors: la titularitat, el tipus d'emissió, la cobertura territorial, la programació etc.

Totes aquestes característiques influeixen d'una manera més o menys important en les posteriors emissions, ja que no serà el mateix una estació radiofònica que transmet per a tot l'estat espanyol que una que ho fa per a un municipi concret. D'igual forma, també dista molt la programació d'una estació.

La gran quantitat d'emissores existents avui dia al nostre país converteixen al sistema ràdio-difusor en un complex entramat.

Actualment Internet ha tingut un paper important en l'evolució de la radiodifusió dels últims anys. Sens dubte, la Xarxa ha suposat un canvi significatiu en la manera de transmissió d'aquest mitjà, i ha propiciat, fins i tot, el naixement d'estacions que emeten exclusivament a través de la xarxa.

IV

Història
de Ràdio
Sió

4. Història de Ràdio Sió.

Bona part de la informació següent s'extreu del llibre *La nostra veu* ja que Ràdio Sió mai ha disposat d'un arxiu propi. Es conserven documents de forma aleatòria i desordenada, restes documentals sense massa sentit. També s'ha aconseguit informació a través de persones vinculades amb l'entitat i a través d'articles de la revista Sió.

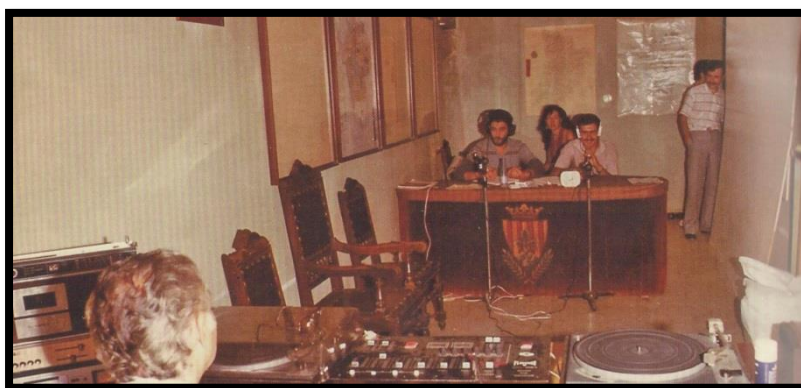
4.1 El primer experiment.

Era un dilluns 6 de setembre de 1982, quan es creava Radio Sió, era un dia abans de la Festa Major i es notava en l'ambient.

A la vila tothom estava preparant la Festa Major, però no era una Festa Major com totes les altres sinó que seria la Festa Major on per primer cop pel 105.1 FM es retransmetia la Ràdio d'Agramunt, la Veu de la Festa Major.

A les cases i als comerços tothom tenia les ràdios encenses, tots estaven emocionats i sorpresos de sentir veus familiars parlant sobre coses de la vila i sobre la vida dels oients. Els locutors els convencien per a que truquessin a l'emissora i participessin en aquell nou experiment.

La gent encuriósida per saber qui eren aquelles persones que els parlaven a través de la ràdio i també per saber com aquella màgia era possible van anar fins a l'Ajuntament. També, van presentar-s'hi molts comerciants per oferir els seus productes per a sortejar-los en concursos. Finalment, es van adonar que no calia seguir un guió, sinó que la gent de la vila pogués participar i col·laborar en aquesta nova "joguina" que tenien, ja que només duraria fins que acabessin les festes.

Imatge 7 – Emissions des de l'Ajuntament.

4.2 Els instigadors.

La idea de fer ràdio va sorgir d'un grup de persones, concretament del Grup Escènic agramuntí (GEA), on Amadeu Padullés n'era el director.

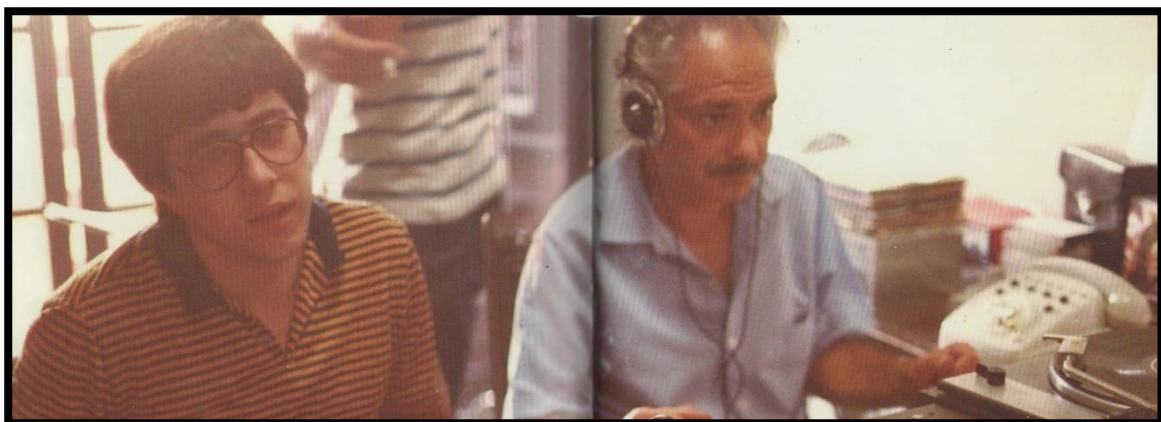
Era l'abril de 1982 i va sorgir la idea de fer ràdio, principalment d'una persona, Magí Guasch, que tenia experiència en la radiodifusió, altrament tots els altres membres van mostrar un gran entusiasme.

Però ara el que els hi faltava eren diners per a poder dur a terme la idea. De seguit van repartir-se el poble en zones i van anar a la recerca d'anunciants, però la gent es mostrava una mica escèptica a la idea de fer ràdio, tanmateix van aconseguir prou firmes per poder continuar endavant.

Ara el que els hi feia falta era un lloc, el Consell de Festes de la vila, sense pensar-s'ho van donar-los 'hi suport, cedint una sala de l'Ajuntament per poder tenir uns estudis provisionals.

Finalment, va arribar el dia en que van començar a emetre, ho tenien tot preparat. Però el que no s'esperaven com s'ha dit abans era que tantíssima gent estigues escoltant aquell experiment.

Set dies més tard ja s'havia acabat la Festa Major, i era l'hora de començar a plegar-ho tot però, ells sabien que allò només era el començament.

Imatge 8 – Salvador Jovell i Magí Guasch, 1982.

4.3 Un ambient propici.

Quatre anys enrere a Barcelona, un grup de joves durant les festes de la Mercè, van dur a terme retransmissions radiofòniques, com a primera ràdio lliure de l'Estat espanyol i que van prendre el nom de "Ona Lliure".

I a partir d'aquest fet moltes altres localitats van anar afegint-se a això de la radiocomunicació, però moltes d'aquestes persones reivindicaven el dret d'expressió.

Amb l'arribada de la fi de la dictadura, la radiodifusió es converteix en un fenomen de masses.

El 1982 a Catalunya hi havia un total de 71 emissores municipals i la número 72 ja estava en camí.

4.4 A la segona.

Era el dia 5 de setembre de 1983, era la segona Festa Major des de que l'any passat els membres del grup escènic aconseguissin emetre Ràdio Sió.

Però, aquest any a diferència del altre van fer una gran preparació per evitar les improvisacions que van haver de fer l'any anterior, i a més a més van llogar una unitat mòbil per a poder retransmetre des dels llocs més concorreguts de la vila.

Respecte a la publicitat i a la recollida de diners ho van tenir fàcil, ja que tots els comerciants que l'any passat havien col·laborat aquest any també ho volien fer.

Poc a poc van anar recaptant diners, fins que van dir-se a ells mateixos que el millor que podien fer amb aquells diners era comprar un aparell emissor en comptes de llogar-lo.

El 9 d'abril de 1984, el grup de joves del Grup Escènic van reunir-se amb les entitats i les escoles de la vila per a comunicar-los que volien crear una ràdio local per emetre amb més periodicitat, cada cap de setmana.

Finalment, el 23 d'abril s'acorda tirar endavant aquell nou projecte. El grup de joves es posà en contacte amb l'Ajuntament, qui va acceptar la proposta favorablement, i va informar de que l'emissora local prendria el nom de Ràdio Sió i que dependria jurídicament de l'Ajuntament.

L'Emissora Municipal estarà situada al Casal Agramuntí i s'inaugurarà el 5 de maig.

4.5 La ràdio en marxa.

Radio Sió va començar a emetre de manera regular el 2 de maig de 1984, amb un programa fet pels alumnes de l'Institut Ribera del Sió, que es trobava dins de la setmana cultural del centre.

El dia 5 de maig, es van començar oficialment les emissions a través del 106.5 FM, amb una programació que durava dues hores.

El que ara havien de fer era no perdre aquella periodicitat que tenien pensada, per a demostrar a la gent de la vila que anaven de debò amb aquell experiment.

El components de l'emissora tenien una cosa clara, Ràdio Sió seria una eina de normalització, didàctica i dinamitzadora de la vida d'Agramunt.

Pel que fa a la política va ser molt important durant aquells anys, ja que estaven gaudint d'una estrenada democràcia.

En el Ple del 25 de maig del 1984 es va acordar sol·licitar a la Generalitat la legalització de Ràdio Sió.

4.6 Els principis.

A partir d'ara cada dissabte a partir de les 12.30h fins a les 16.00h es duien a terme un seguit de programes, aquests eren els seus títols: *Bròquil Sostingut*, que era un musical; *Cultura i llengua*, on es feien recomanacions de llibres; *El cant del lloro* on s'hi feia una mica de safareig amb molt d'humor; *Ets un bafle* on feien participar els oients amb endevinalles i demanant cançons; *Informatius de Ràdio Sió* en el qual s'informava sobre l'actualitat d'Agramunt i la Ribera; *Gent amb tema*, dedicat a persones destacades d'Agramunt; *Literatura catalana*, on es parlava una mica de la literatura del moment; *Pagesia*, on es parlava d'aquest ofici amb un historiador; *Ara jazz*, un programa on es dedicaven uns minuts a aquest estil de música i finalment *Música per a tothom*, l'únic d'aquests programes que continua en l'actualitat.

Tot això es duia a terme al Casal Agramuntí, en una petita sala al costat de la cabina de projecció de cine. Aquesta sala era petita, cosa que feia molt complicada la feina a l'emissora. Les condicions en que arribava la senyal a casa dels habitants d'Agramunt tampoc era gaire bona, de vegades interferia amb la senyal de la televisió i es quedaven sense veure alguns canals.

Els estudis estaven en una situació molt precària qualsevol moviment estrident o brusca podia engegar-ho tot a rodar.

Tot i això, l'equip de Ràdio Sió continuava entusiasmat amb el seu projecte, on van afegir nous programes: *Digui, Digui...; Fantasmes familiars; Més enllà de...; Espai obert* i *Ara, Siau!*. Es continuava emetent el dissabte però es va augmentar les hores d'emissió de la 13.30h a les 19.30h.

Durant l'agost de 1984, es va convocar un concurs per a triar el logotip de l'emissora, el guanyador resultant va ser Jaume Figuera. Aquest logotip va començar a utilitzar-se a partir del setembre, per la Festa Major.

Els resultats es van veure ràpidament, van començar a enviar cartes a les discogràfiques per a que els hi enviessin música, també els va permetre crear carnets de premsa, amb els quals van aconseguir ficar-se en diferents events importants.

4.7 Un any després.

El 5 de maig de 1985 Ràdio Sió passa al 105.5FM i a més a més es compleix un any de les emissions de Ràdio Sió, però no només va ser aquesta la bona notícia d'aquest any, sinó que el Casal Agramuntí ara passava a ser de l'Ajuntament, qui va oferir un nou lloc més ben acondicionat dins el mateix edifici per a fer ràdio. Els membres de l'emissora i amics van haver de donar i ficar els seu temps i esforç per a poder enllestir els últims retocs de l'emissora.

El dia 12 de setembre es va inaugurar els nous estudis, que van suposar un abans i un després per a l'emissora, ja que les condicions de treball van millorar moltíssim. Va haver-hi molta gent que estava interessada en col·laborar en aquell projecte, d'aquesta manera Ràdio Sió ja no estava tant lligada al Grup Escènic.

En segon terme a partir d'aquell any va arribar el moment en que podien permetre's que l'escola fes ràdio.

Imatge 9 – Equip de ràdio Sió en el primer aniversari.

4.8 L'escola fa ràdio.

Gràcies a la col·laboració d'estudiants de Batxillerat de l'institut d'Agramunt, es va fer possible el primer programa pilot. A partir d'aquell moment molts estudiants van començar a col·laborar habitualment.

Alguns dels estudiants de l'institut que van començar a interessar-se en la ràdio, posteriorment van esdevenir els caps de Ràdio Sió, però les col·laboracions amb els alumnes de l'institut no deixaven de ser puntuals.

Salvador Jovell, llavors director de l'emissora, sempre havia dit que la ràdio era una eina didàctica, per això va posar-se en contacte amb els centres escolars d'Agramunt. El director del Col·legi Públic, Ernest Caufapé, va interessar-se moltíssim en el projecte, també va voler col·laborar la mestra Núria Sorribes que va ser la que es va encarregar dels temes relacionats amb l'emissora.

Els alumnes elaboraven els continguts i els guions a l'escola, i després anaven als estudis on feien el muntatge. *L'escola fa ràdio* va durar fins l'any 1990.

4.9 L'estació es completa.

Aquest any la ràdio es completa, l'emissora és fa amb una unitat mòbil que utilitzaran per a retransmetre alguns actes de la vila.

Gràcies als ingressos que tenien van poder millorar les seves instal·lacions i material, aquell any van poder comprar tot el material necessari per poder dur a terme totes les tasques que s'havien de fer a la ràdio. Ja feia un any havien posat una antena del repetidor a Montclar, que permetia que la senyal arribés a seixanta quilòmetres a la redona.

Aquell mateix any s'amplia l'horari d'emissió, el dissabte de les 10.00h fins a les 21.00h, i també els diumenges de 10.00h a les 14.00h. També sorgeixen nous programes per omplir el nou horari, com ara: *Projecte*, *Minuts musicals*, *Manel ràdio*, *Josep Maria i companyia*, *Equilibri per excel·lència*, *Circumferències semifuses*, *Tal com sona*, *Apa Siau!*, *Matinal del diumenge*, *Ressò*, *De mica en mica s'omple la pica*, *Catamúsica* i *Musical a l'hora del vermut*.

Ara el pressupòsit era emetre també els dies feiners, per això van pensar que el millor que podien fer era aconseguir la senyal de la ràdio RAC, per això van posar-se en contacte amb ells.

4.10 Cap a la legalitat.

Ràdio Sió estava dins l'EMUC (associació d'Emissores Municipals de Catalunya), aquesta va rebre l'ordre del govern de haver de legalitzar totes les emissores de ràdio existents a Catalunya.

A Lleida, s'atorguen sis llicències: Ràdio Balaguer, Ràdio Seu, Ràdio Sió, Ràdio Corbins, Ràdio Guissona i Ràdio Tremp, que havien d'estar compreses entre les freqüències 107 i 108 de la FM, a Ràdio Sió de li dona el 107.9FM.

Encara fan falta molts més tràmits i lleis per a l'ordenació i legalitat de totes les emissores, encara falten anys per a que tot estigui en ordre.

Imatge 10 – Components de Ràdio Sió l'any 1987.

4.11 La Guerra arriba fins a Agramunt.

Al maig de 1989, per celebrar els cinc anys d'emissió, Ràdio Sió decideix fer un homenatge als guions de ficció radiofònics, com cinquanta anys abans havia fet Orson Welles als EUA, que havia retransmès La Guerra del mons i va fer creure als seus oients que hi podria haver una invasió alienígena.

El 6 de maig de 1989, juntament amb el Grup Escènic Agramuntí, munten una adaptació en català del guió que havia fet Orson Welles, que van representar al teatre del Casal Agramuntí. Aquest però no va ser l'únic acte de la jornada sinó que també van oferir-se xarrades relacionades amb el món de la ràdio i entrevistes a personatges del medi de la radiodifusió.

En acabar la dècada dels 80, Ràdio Sió encara no havia aconseguit l'emissió pròpia entre setmana, però si havien aconseguit connectar amb RAC.

Imatge 11 - "La Guerra dels mons", al Teatre del Casal.

4.12 Un nou equip.

L'any 1990, Ricard Anguera, Francesc Sendrós i Josep Maria Farreny decideixen assumir la responsabilitat de la direcció de l'entitat.

El primer que volen trobar és una persona encarregada de coordinar les tasques diàries de l'emissora i també d'ocupar-se de la publicitat. D'aquesta manera, es forma una junta directiva elegida democràticament, Ricard Anguera, és el director de la ràdio, Josep Maria Farreny el cap de programació i Antoni Vicens serà el cap de publicitat.

Amb la marxa de molts dels membres de la ràdio n'arribaren de nous i amb ells una nova programació que començava els divendres de les 22.00h fins a les 00.00h, i continuava els dissabtes de les 10.05h a les 00.00h de la nit, i els diumenges de les 10.05 a les 14.00h. Alguns dels nous programes eren: *Temps de rock, Freqüència Astral, Ràdio fórmula matí, Contes i llegendes dels marges del Sió, Ràdio fórmula migdia, Migdiada, Jack Box, Doctor Jenkil i Les dedicatòries.*

4.13 La discoteca dels noranta.

Fins a aquell moment, l'arxiu de música de Ràdio Sió era molt casolà, tenien alguns discos però molts d'altres els prestaven els seus membres.

Antoni Vicens, el coordinador de l'emissora va posar ordre als discs classificant-los en tres categories: internacional, espanyola i catalana.

Josep Maria Farreny, es va posar en contacte amb algunes discogràfiques per a que els hi enviessin discs, però això era molt de tant en quant.

Quan tenien diners el que feien era comprar ells mateixos els discs.

Els membres anaven comprant discs quan podien i on fossin més econòmics, però com que durant l'època dels 80 i dels 90 va haver-hi una producció musical molt alta, mai tenien prou discs per satisfer als seus oients.

D'aquesta manera van arribar un acord amb la discoteca Kipps, que era la única que hi havia a Agramunt, amb la qual van acordar enregistrar la música que posaven a la sala a canvi de publicitat gratuïta a l'emissora.

4.14 Neix el fil musical.

En la primera edició de la Fira del Torró a Agramunt, al 1989, Ràdio Sió va col·laborar amb aquest festa proporcionant el fil musical als carrers, on hi havia paradetes. Cosa que va aportar una injecció econòmica a l'emissora a través de la publicitat.

Al principi les emissions es feien des del Casal això facilitava les coses, ja que allà tenien tot el material necessari, però a partir de 1992, la Fira va augmentar i va ocupar també el pavelló poliesportiu. Es va decidir emetre el fil musical que se sentia pels carrers des d'aquella nova ubicació. Va ser complicat dur a terme aquesta tasca ja que no eren a l'emissora i tot el mecanisme era difícil de coordinar.

Imatge 12 – Emissió del fil musical.

4.15 Històries de l'institut.

L'any 1993 es posa en marxa el programa *Les històries de l'institut*, que el duien a terme dues alumnes.

Al setembre de 1991, Antoni Vicens va posar-se en contacte amb l'Institut Ribera del Sió per a fer una col·laboració, com anys enrere s'havia fet amb el col·legi públic. El que volien era aconseguir que nous joves es captivessin pel món de la ràdio i en un futur poguessin passar a formar part de l'emissora.

Anys després aquest projecte s'anomena *l'Escola de Ràdio*, que es porta a terme a partir del 2002 fins al 2005.

4.16 La ràdio es mou

Ràdio Sió, continuava amb el seu entusiasme que l'havia acompanyat des dels seus inicis. Es decideix organitzar una trobada amb totes les ràdios de Lleida, per compartir experiències i acordar futures col·laboracions, encara que finalment no es dugessin a terme.

L'emissora va procurar sempre tenir als seus oients el més ben informats que poguessin, d'aquesta manera es traslladaven allà on fos per aconseguir les notícies i les entrevistes més fresques. Per exemple, van aconseguir cobrir el Campionat d'Espanya de Trial al mundial del 91.

Un dels obstacles amb que es va trobar, va ser quan no els va deixar passar al concert dels Pets que es va fer durant la Festa Major d'Agramunt.

4.17 Hi ha algú?

A Ràdio Sió, sempre s'havia desconegut el nombre d'oients, inclòs es preguntaven si algú els escoltava. Per això l'octubre de 1992 durant la Fira del Torró van dur a terme un estudi d'audiència molt casolà, van passar enquestes a unes 352 persones, van recollir les següents dades: els seus oients escoltaven més l'emissora els caps de setmana, quan es podia escoltar la programació pròpia, també es va poder veure que els espais de música eren els més valorats.

Durant els anys 1991 i 1992 van incorporar-se a l'emissora alguns programes nous. A partir de 1993 van augmentar l'horari dels divendres, a partir d'aquell moment començarien a les 10.00h, cosa que va permetre també incloure nova programació. I l'any 1994, les connexions amb RAC s'acaben. Ràdio Sió porta a cap alguns programes setmanals, que s'alternen amb connexions amb StarSat, una emissora alemanya.

4.18 L'any 10.

Quan només faltaven dos mesos per complir el desè aniversari de Ràdio Sió, van quedar-se sense emetre perquè el ràdio-enllaç s'havia espatllat. Ràpidament els membres de l'emissora van dirigir-se a l'Ajuntament per parlar amb l'alcalde, en aquell moment Josep Huguet, però es trobava de viatge. Els membres de Ràdio Sió van decidir fer ells mateixos unes renovacions a l'emissora. Quan l'alcalde va arribar del viatge va donar-los una molt bona notícia. L'Ajuntament ajudaria a Ràdio Sió en tot el que calgués. D'aquesta manera van poder canviar el ràdio-enllaç, el sintetitzador i instal·lar una parabòlica nova.

El 7 de maig de 1994, Ràdio Sió aconsegueix tornar a les ones, coincidint amb el seu desè aniversari. Durant aquella jornada és van celebrar unes portes obertes per a que tothom que volgués pogués visitar les instal·lacions.

També, en motiu de l'aniversari va decidir-se canviar el logotip de l'emissora, a partir d'aquell moment seria un anagrama en forma d'ona que conté tres colors: el blanc (de l'antena), el blau (del riu Sió) i el verd (de la comarca de la Ribera).

Imatge 13 – 10è Aniversari de Ràdio Sió.

Imatge 14 – Logotip de Ràdio Sió.

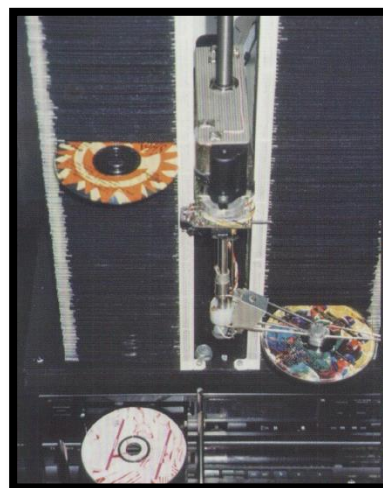
4.19 L'automatització.

L'any 1994 Ràdio Sió emetia des del 105.0 FM, on hi havia problemes d'interferències amb d'altres emissores. Anys enrere ja havien tingut problemes d'aquest tipus. Aquest cop l'emissora enviava senyal a un espectre utilitzat per l'aeronàutica.

Només van poder fer una cosa per solucionar aquest problema, comprar un nou emissor. Però durant els anys 90 Ràdio Sió va millorar notablement la seva tecnologia, Van poder adquirir un ordinador, amb un programa informàtic que permetia tenir un control remot de tots els aparells multimèdia que hi havia a l'emissora, cosa que va permetre millorar molt la programació musical de Ràdio Sió. En resum, Ràdio Sió s'anava adaptant als nous temps i a la nova ràdio digital.

Imatge 15 – Primer ordinador.

Imatge 16 – Robot automàtic.

4.20 FM 107.9

Després de molt anys, finalment al 1991 es va aprovar la llei d'organització i control de les emissores, on Ràdio Sió presentà una sol·licitud. Quatre anys més tard, al 1995, la Generalitat accepta la demanda de Ràdio Sió i se li atorga el 107.9 FM.

El setembre de 1995 es creava La Fundació de la Ràdio i la Televisió Locals de Catalunya, la qual va atorgar un premi (una aparell DAT Sony) a Ràdio Sió per la seva ràdio fórmula.

4.21 L'impasse del poliesportiu.

Durant l'any 1996, Ràdio Sió va haver de traslladar-se al pavelló, en una sala a peu de carrer, durant dos anys. Ja que als estudis es durien a terme unes obres per a renovar l'estància.

L'any 1999, les obres van estar acabades i a més a més va digitalitzar tot el material d'àudio i s'instal·là un sistema informàtic nou, aquest programa permetia crear una llista de cançons que es reproduïen sens parar durant les 24 hores.

Per fi, Ràdio Sió disposava d'una programació pròpia les 24 hores del dia, el set dies de la setmana.

Imatge 17 – Estudis temporals al pavelló.

4.22 Quinze són quinze.

El dia 22 de maig de 1999, s'inauguren els nous estudis. Són els que podem trobar a l'actualitat.

Per la celebració es van dur a terme una marató d'entrevistes.

El que volien era atansar els oients a algunes persones interessants i amb històries fascinants de la vila.

També van incorporar-se nous programes a l'emissora, com ara: *El matins del Sió*, *Into The Vinyl*, *L'agenda jove*, *Toc de Rock*, *Introït*, *Queda't amb la melodia*

4.23 L'efecte 2000.

Al canviar de segle, tothom estava ple de temors, però finalment només van ser això temors, que van quedar-se en l'oblit.

Però el que no s'esperaven els membres de l'emissora era rebre una mala notícia, Ricard Anguera havia decidit retirar-se després de tretze anys a Ràdio Sió.

L'any 2003, Albert Martín, que portava col·laborant amb l'emissora des de 1997, juntament amb Antoni Vicens passen a ser els capdavanters de Ràdio Sió.

Es crea l'Associació Radiofònica d'Agramunt, amb una junta formada per tretze membres que s'ocuparan de totes i cada una de les tasques que es duen a terme a la ràdio.

Imatge 18 – Primera assemblea de l'Associació Radiofònica d'Agramunt.

4.24 La nova fórmula.

Som al 2004, i es pren la decisió d'actualitzar la radiofórmula que hi havia a Ràdio Sió, s'havia de tornar a ordenar la discoteca i introduir-hi noves cançons i estils.

Pel que fa a la programació la nova radiofórmula es decantà per la separació d'ambients segons les hores del dia i depenent del públic que els escoltava.

Aquell any també van afegir-s'hi molts col·laboradors i programes nous a l'emissora, com ara: *Futbolmania*, *Maquina 100%*, *Picant Música*, *Fil directe*, *Fórmula Black*, *L'ovella negra ...*

4.25 La xarxa Ràdio Sió.

Sempre havia estat en la ment dels components de Ràdio Sió, fer una ràdio fresca i juvenil. Per això, finalment el 23 d'abril de 2005, es crea el web de Ràdio Sió. On seria possible escoltar la ràdio a través de la xarxa, fer enquestes a la població sobre temes d'actualitat, elaborar una agenda cultural i també va posar-se en marxa un fòrum d'opinió.

El 2006 es crea al web un arxiu de notícies i també un butlletí d'informació local, més tard s'incorporaran dues aplicacions noves. Ràdio a la carta i el *Podcast*, que permeten escoltar i descarregar-se arxius d'àudio de l'emissora.

Imatge 19 – Presentació del web, www.radiosio.cat

4.26 L'equip definitiu.

L'any 2006 va ser un any de novetats, Ràdio Sió renova els *softwares*, cosa que permet millorar la gestió de la programació i la publicitat. A més a més també s'afegí un *software* que va permetre controlar els ordenadors per control remot. D'aquesta manera Ràdio Sió estava totalment automatitzada. També s'adquireix un nou codificador RDS, un normalitzador, un sintonitzador i per últim però no menys important, una unitat mòbil.

4.27 La ràdio surt al carrer.

Des del moment en que Ràdio Sió adquireix la unitat mòbil, es present en tots els actes importants, des d'actes esportius, polítics, culturals d'Agramunt i dels voltants però sobretot en els locals.

Ràdio Sió ha retransmès partits de futbol, handbol, bàsquet

També debats i eleccions municipals a més a més també col·labora amb el Festinaval de Lleida, la Fira del Torró i la Fira Agr'auto.

4.28 Algunes respostes.

L'any 2007 es duu a terme un sondeig electoral, que Ràdio Sió va encarregar a una empresa especialitzada, però el que a ells el interessava era un estudi d'audiència * que entrava al paquet.

Sempre havien volgut saber qui els escoltava i quan els escoltava, per fi es podien permetre realitzar aquest estudi.

L'estudi deia que un 60% de la població d'Agramunt escoltava freqüentment la ràdio. El perfil d'oient que escoltava Ràdio Sió era dona, d'entre 30 i 40 anys, que prefereix el programes musicals seguits de les notícies i els informatius.

Aquest estudi ajuda a l'emissora a fer els ajustament necessaris per a adaptar-se als seus oients.

4.29 L'any del 25.

L'any 2009 es compleixen 25 anys del naixement de Ràdio Sió, es van dur a terme diferents actes, com ara: concerts, programes especials, tallers Fins i tot al mes de desembre van organitzar un sopar on van estar convidats tots els que havien format part de la ràdio o hi havia estat vinculats, en total unes 150 persones.

4.30 Què pretenem?

Aquí podeu llegir un fragment extret de la web de Ràdio Sió:

“ Pretenem consolidar un servei d’informatius locals, també una graella de programes propis. Pretenem acostar-nos als oients amb una fórmula musical variada, i que aglutini les diferents generacions dels vilatans que ens escolten. Pretenem millorar tècnicament, informàticament i logísticament. Pretenem consolidar un model de ràdio autosubvencionat.

Pretenem que Ràdio Sió es converteixi, cada cop més, en un servei públic i referent d’informació, comunicació, publicació i de tertúlia.

Amb tot, comptem amb el teu suport com a oient i com a crític més vàlid per a nosaltres. A partir d’aquí, ningú sap d’antuvi què ens prepara el futur. ”

4.31 Els estudis actualment.

Actualment Ràdio Sió consta de dos estudis i un locutori.

Imatge 20 – Estudi A, Ràdio Sió.

Imatge 21 – Estudi B, Ràdio Sió.

Imatge 22 – Locutors, Ràdio Sió.

V

Enquesta:

La Ràdio

La Ràdio

1. Sexe: Dona / Home

2. Edat:

3. Escolta la ràdio:

Sí / No / A vegades

4. En cas negatiu perquè no la escolta? (Vostè ja no cal que continuï l'enquesta)

5. Que hi escolta?

Música / Notícies / Esports / Tertúlies / Altres

6. A on escolta la ràdio?

A casa / Al Cotxe / A la Feina / Altres

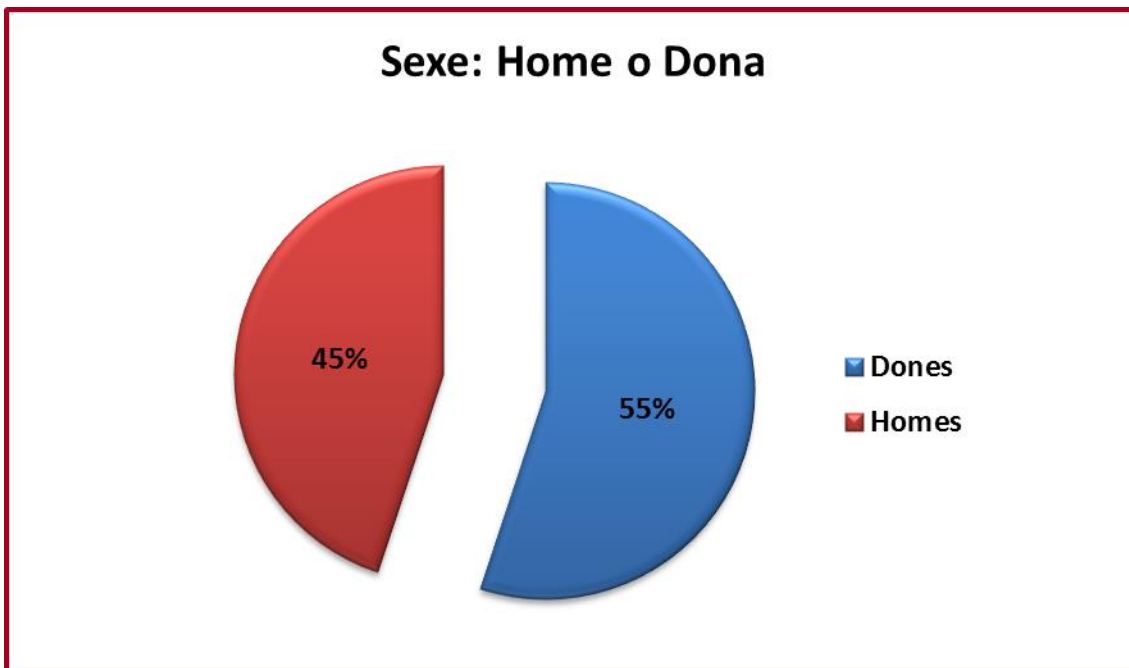
7. Creu que la ràdio és un medi de comunicació de dóna confiança?

Sí / No

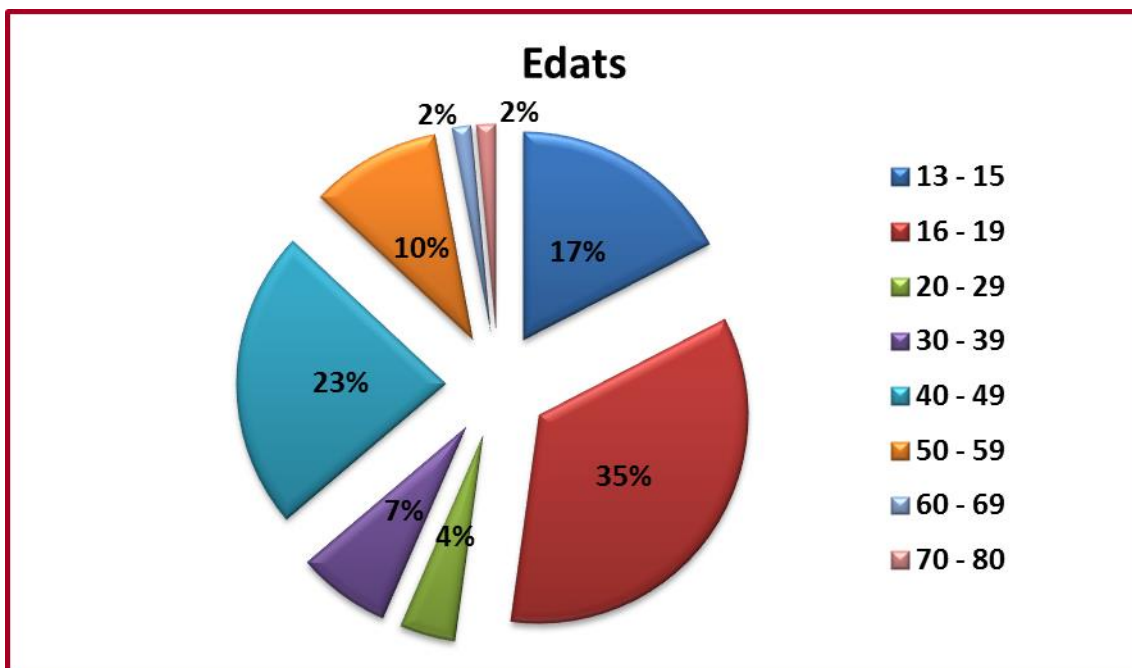
8. En cas negatiu perquè no li aporta confiança?

5. Enquesta: La Ràdio.

Les següents dades dels diagrames de sectors, estan extretes de l'enquesta sobre la ràdio que es troba a l'annex 1. La mostra és de 68 persones.

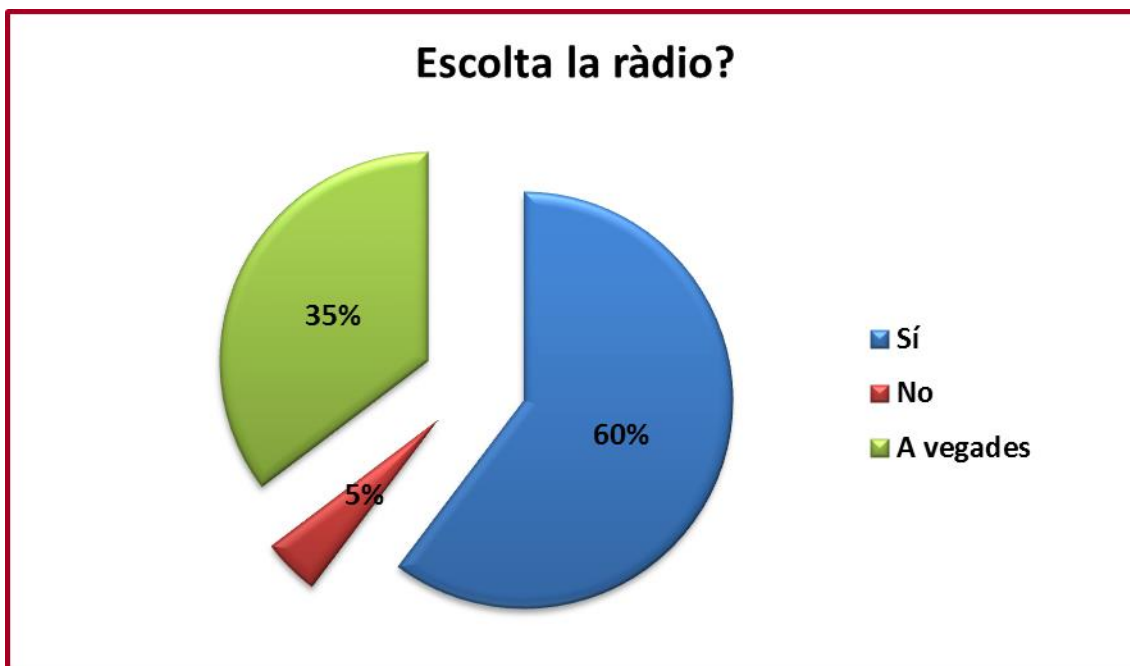

Com podem veure en el següent diagrama de sectors un 45 % dels enquestats són dones i l'altre 55% són homes.

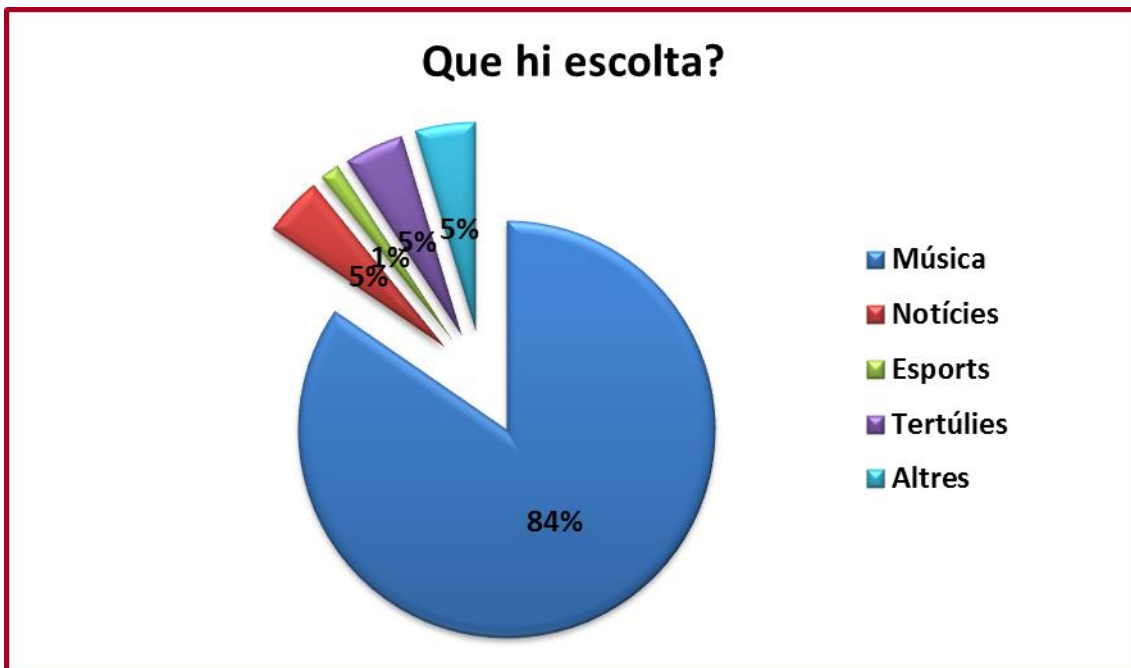
En aquest diagrama de sectors podem observar les edats de la població que ha contestat l'enquesta. S'ha de dir que l'enquesta ha estat enviada a través d'internet i això fa que no hi hagi gaires dades de les edats més adultes.

Es pot observar que la majoria dels enquestats són joves d'entre 13 i 19 anys.

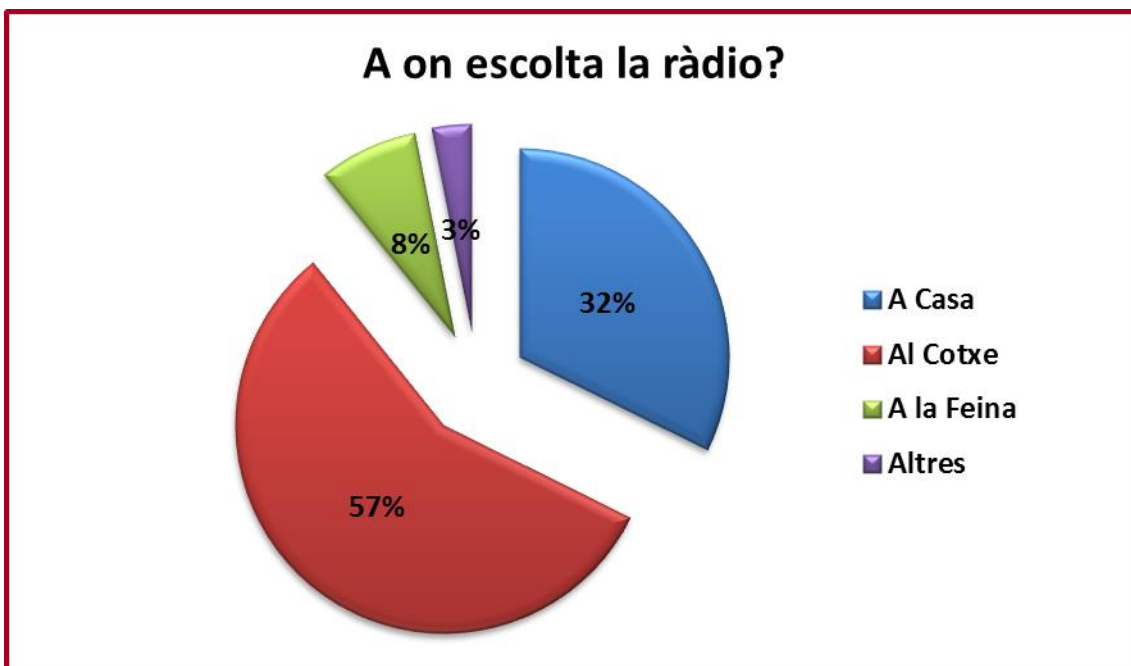

Es pot observar, que el 95 % dels enquestats escolten la ràdio, encara que sigui més o menys sovint. El que podem observar és que el 5 % dels enquestats no escolten la ràdio, és una dada satisfactòria per al sector de la ràdio ja que mostra que la majoria de la gent està interessada en aquest medi de comunicació.

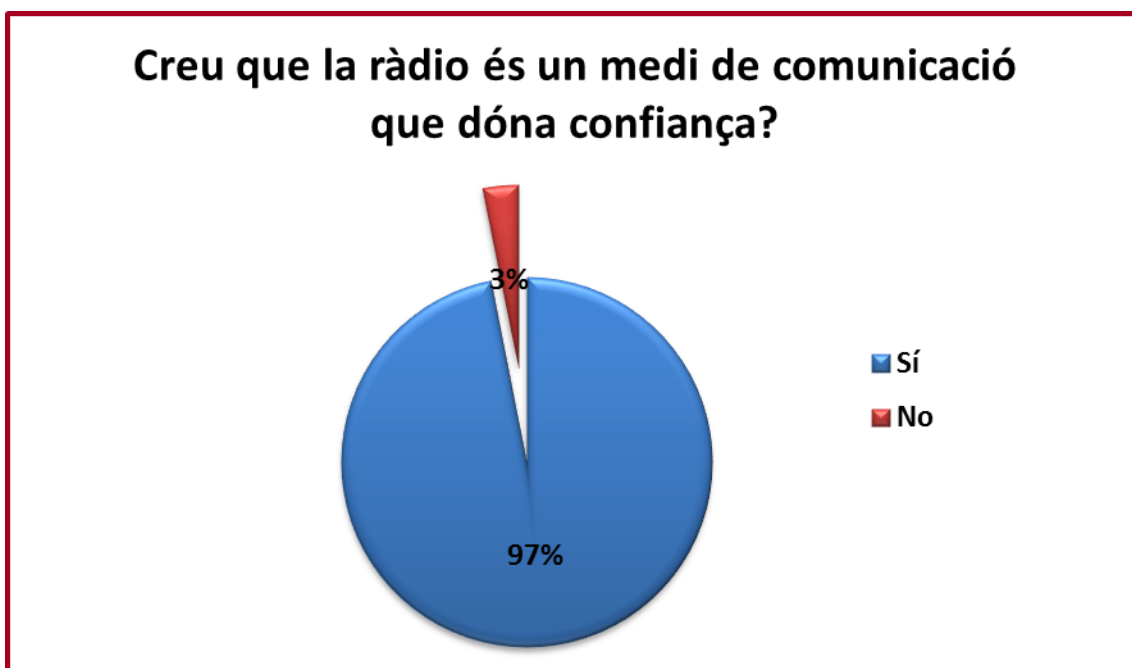
En els casos negatius en l'enquesta es demanava el perquè, i la conclusió de les persones que no escolten la ràdio és que tenen altres mètodes per a divertir-se o informar-se o simplement no els hi agrada aquest medi de comunicació.

Aquí podem observar que el 84 % dels enquestats el que els agrada més escoltar a la ràdio és música, en canvi només un 16 % ha contestat que escolta notícies, esports, tertúlies o altres.

Hi podem observar que el més comú és escoltar la ràdio al cotxe amb un 57 %. Podem veure que el 32 % ho fa a casa, el 8 % a la feina i el 3 % a altres localitzacions.

El 97 % de les persones creuen que la ràdio sí que és un medi de comunicació que dóna confiança i només el 3 % han contestat que no.

En els casos negatius se'ls ha preguntat als enquestats el perquè de la resposta negativa i han contestat que no hi confien perquè són imparcials. Però cal comentar que només el 3 % ha donat aquesta resposta, així que no cal preocupar-se gaire.

VI

Enquesta:

Ràdio Sió

Ràdio Sió

1. Sexe: Dona / Home

2. Edat:

3. Que en pensaria de que la ràdio local es financés amb diners públics?

4. Escolta la ràdio local? Sí / No / A vegades

5. En cas negatiu perquè no la escolta? (Vostè acaba aquí l'enquesta)

6. Li agrada la programació? Sí / No

7. En cas negatiu que és el que hi troba a faltar?

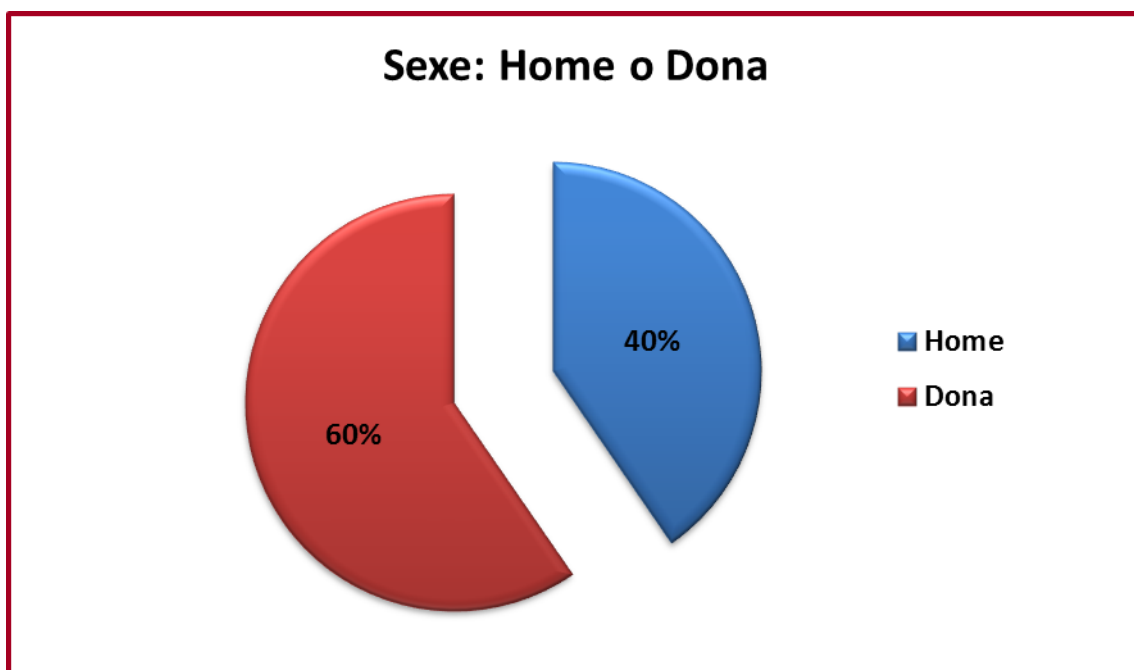
8. Creu que Ràdio Sió és un organisme important per a la vila Agramunt?

Sí / No

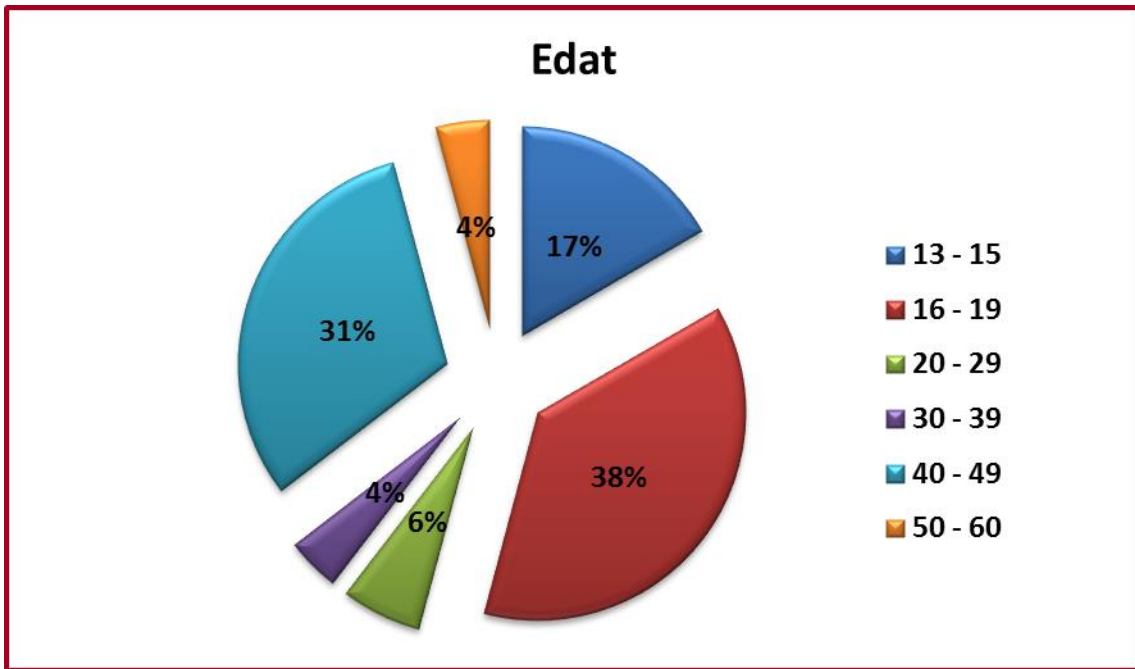
9. Per què?

6. Enquesta: Ràdio Sió.

Les següents dades dels diagrames de sectors, estan extretes de l'enquesta sobre Ràdio Sió que es troba a l'annex 1. La mostra és de 50 persones.

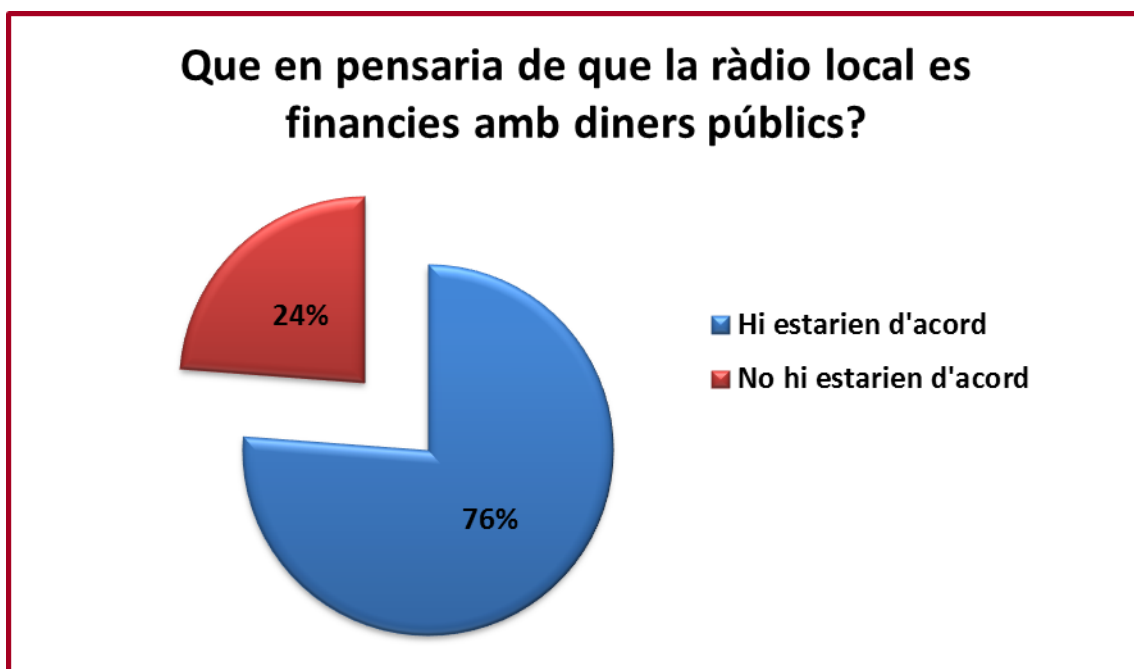

Com podem observar un 60 % dels enquestats són dones i l'altre 40 % són homes.

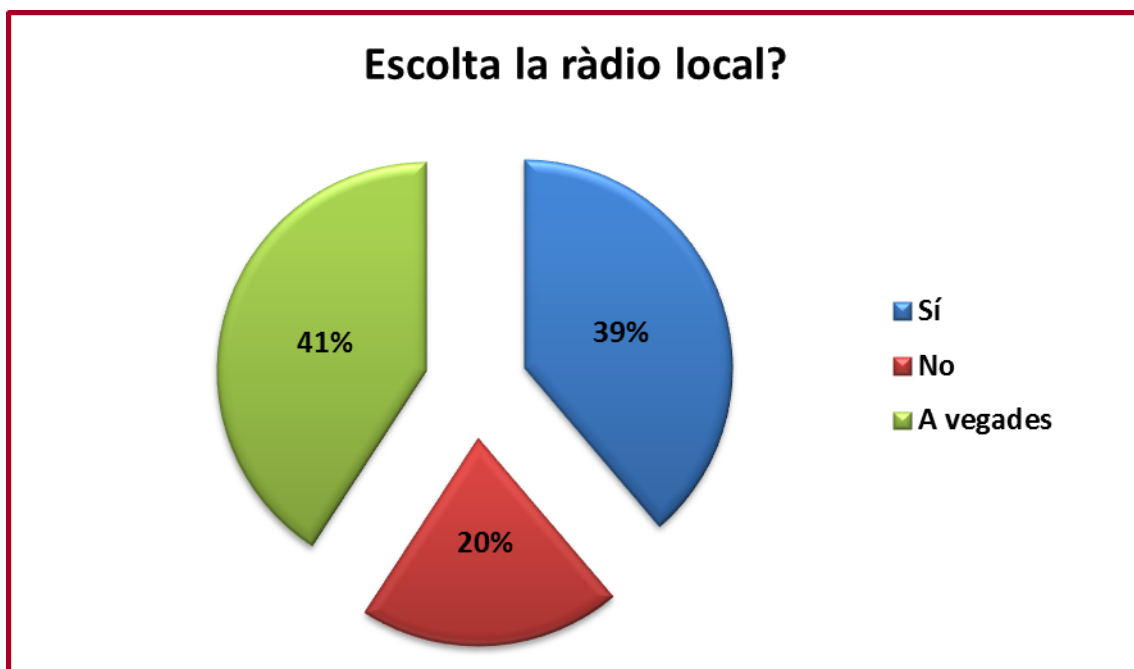
En aquest gràfic circular podem observar que la majoria dels enquestats són persones joves d'entre 13 i 20 anys. També podem veure un alt percentatge de persones d'entre 40 i 50 anys.

Tot s'ha de dir que l'enquesta ha estat feta a través d'internet i això fa que de les edats més madures no hi hagi tantes dades.

En aquest gràfic de sectors podem comprovar que el 76 % pensa que estaria bé que es destinessin diners públics per a finançar la ràdio local ja que dona un servei a la vila. Encara que molts d'ells també han contestat que sempre que racionant les despeses i posant un ingrés mínim de finançament per publicitat i si no s'assoleix aquest nivell mínim d'ingressos per publicitat s'haurien de fer retallades en l'entitat.

Els que no hi estan d'acord, en molts dels casos es degut a que no l'escolten i per a ells són uns diners que es podrien invertir en altres coses, també han contestat que no hi estan d'acord aquells que creuen que Ràdio Sió no és imparcial, però podem dir que només ha sigut una sola persona qui ha donat aquesta resposta.

En aquest gràfic circular podem comprovar que la majoria dels enquestats, un 80 %, escolten sovint o a vegades la ràdio local. I només un 20 % han contestat que mai l'escolten.

En els casos negatius s'ha preguntat a què es degut que no escoltin la ràdio local i la immensa majoria ha contestat que és perquè no els agrada la programació ni la música que s'hi fica, gairebé tots coincideixen que prefereixen escoltar altres emissores on la música sigui més actual i juvenil. També hi ha un petit grup de persones que han contestat que no l'escolten perquè directament no els agrada escoltar la ràdio i prefereixen altres plataformes.

Gairebé la majoria dels que han contestat que sí que escoltaven la ràdio local, han contestat que també els agrada la programació que hi fan. Només un 21 % dels enquestats i que escolten la ràdio local han dit que no els agrada la programació de Ràdio Sió.

Els que han contestat negativament a aquesta pregunta, sobretot és per que hi troben a faltar música més actual, propera i juvenil, també programes de més varietat i qualitat.

A la pregunta, creuen que Ràdio Sió és un organisme important per Agramunt?, el 84% creu que sí, que és molt important ja que és un organisme que ajuda a mantenir a la població d'Agramunt i la Ribera informats. També perquè és important per al poble i perquè les empreses locals i dels voltants s'hi poden anunciar. Altres també pensen que és una entitat cultural, i dóna vida al poble.

Els que han respost negativament és per que creuen que és una cosa que se'n pot prescindir, també creuen que té poca cobertura i creuen que no és necessària. Cal dir que no cal preocupar-se gaire per aquestes respostes ja que només ha sigut el 16 % dels enquestats que han donat aquestes raons.

VII

Entrevista:

Albert

Martín

7. Entrevista: Albert Martín Estrada.

Aquesta és una entrevista feta al director de Ràdio Sió Albert Martín - Estrada, s'ha dut a terme a través d'email ja que l'Albert no viu actualment a Agramunt. Això és el que ell m'ha contestat a les següents preguntes que vaig fer-li.

La primera part de l'entrevista va dirigida a l'emissora i la seva funció i la segona part és més personal, dedicada al director de la ràdio.

I Part de l'entrevista:

Imatge 22 – Director de Ràdio Sió.

1. Com és un dia d'emissió a Ràdio Sió?

Doncs depèn del dia! Entre setmana la major part de l'activitat la fa la periodista que treballa a la ràdio (la Meritxell Bernaus, en aquests moments). Ella s'encarrega dels informatius diaris, de renovar la fórmula musical, i d'atendre als clients, les entitats o l'ajuntament per la publicitat.

Durant el cap de setmana l'activitat la duen a terme els voluntaris, que realitzen programes. Hi ha èpoques amb més activitat que altra. Tot depèn del número de voluntaris que tinguem, i les hores que estiguin disposats a destinar a l'emissora.

2. Quants programes es fan actualment a Ràdio Sió?

Actualment en fem cinc: La Tertúlia, Deixa't anar, Informatiu Setmanal, Música per a tothom i 107 KM.

3. Quins dies de la setmana s'emeten aquests programes?

La Tertúlia s'emet els dijous a les 20.30h, el Deixa't anar els dissabtes a les 12h, Informatiu Setmanal els dissabtes a la 13h, Música per a tothom els dissabtes a les 15h i 107 KM els divendres a les 21h.

4. Com es finança Ràdio Sió?

Pràcticament la totalitat dels ingressos de l'emissora són ingressos publicitaris. L'altra part són ajudes de l'Ajuntament. Podríem ben dir que Ràdio Sió Agramunt s'autofinança amb la publicitat, sense pràcticament necessitar diners públics.

5. Actualment, teniu anunciants? Si és així quants?

Sortosament sí, i molts. Sobretot durant la Fira del Torró o la Festa Major, que són les campanyes comercials que duem a terme. Dir un número és complicat, perquè és molt variable i depèn de la campanya, però podríem dir que més de 50 clients diferents a l'any.

6. Tens dades aproximades dels oients de l'emissora?

Sí! Vàrem fer un estudi d'audiència ara fa uns anys. No n'hem fet més perquè val diners fer-lo. L'estudi d'audiència, fet per Informació Tècnica i Científica SL (Infortècnica), deia que més de 3.300 radiooients l'escolten de forma habitual a Agramunt.

7. Creus que durant aquests darrers anys el nombre d'oients ha augmentat o ha disminuït?

Doncs no ho sabria dir. 3.300 oients diaris són molts per Agramunt. Però diria que ha disminuït. Ràdio Sió Agramunt funciona gràcies als voluntaris que hi dediquen hores. Com més voluntaris hi ha més activitat, més programes, més iniciatives.

Ara hem passat una època en que el número de voluntaris ha disminuït (això és cíclic). Aquest fet fa que l'activitat global hagi baixat, i segur que això afecta al número de oients.

Però tornarem a pujar. Segur!

8. Quins projectes de futur teniu actualment per a la ràdio?

Una mica el que he comentat en la resposta anterior. L'objectiu principal és dinamitzar la ràdio. Que la gent se la faci seva, que tinguin ganes de fer programes, d'aprendre, i de fer-la créixer. Aquest diria que és el principal objectiu.

Altres podrien ser millorar tècnicament amb una unitat mòbil més completa que la que tenim, un aparell per poder rebre trucades telefòniques en l'estudi A, ja el que tenim a vegades no ens va massa bé, etc.

II Part de l'entrevista.

1. Que et va empènyer o que et va cridar l'atenció per començar a interessar-te en la ràdio?

Doncs mai m'havia fixat en aquest món. Però el Miquel Ros, el pare d'una amiga meva, va comentar-nos a la colla de sardanes (llavors Colla Estol) que perquè no fèiem un programa de ràdio explicant la sardana, els concursos, les classificacions, etc. Ell ja havia fet ràdio abans.

A uns quants de la colla ens va semblar bé, i gràcies a aquesta idea, del Miquel, vaig començar. La ràdio em va enganxar de tal manera que... fins avui! Avui en dia escolto ràdio pràcticament tot el dia. Treballant, estudiant, conduint. M'acompanya, m'informa, i aprenc molt!

2. Quan vas començar a involucrar-te al món de la ràdio?

El primer programa, el de sardanes (es deia Introit), vaig començar-lo diria que l'any 1997. Més o menys... L'any 2004 va ser quan vaig ser escollit director. O sigui que enguany en fa 10 que dirigeixo l'emissora: massa anys!

Ja toca que entri gent nova, amb idees noves, que faci créixer més encara aquesta criatura...

3. Tens alguns estudis relacionats amb el món de la comunicació o simplement és un "hobby" per a tu?

És un "hobby". Jo vaig estudiar arquitectura tècnica. Tot i això fa unes mesos vaig començar a estudiar, a estones, el grau de comunicació a la Universitat Oberta de Catalunya. Però va per llarg perquè no tinc massa temps!

4. Actualment, de quants membres consta l'equip de Ràdio Sió?

Diria que una quinzena. Aquesta també és una pregunta difícil de contestar de forma exacta. Per sort hi ha voluntaris que no són habituals, però que sempre estan disposats a donar un cop de ma. I sort n'hi ha d'ells.

Són gent que no té temps per dedicar a la ràdio en el dia a dia, però que en un moment puntual poden posar la seva veu per enregistrar falques durant les campanyes, per exemple. Si comptem els col·laboradors ocasionals, segurament sobrepasaríem els 25.

VIII

Projecte:

Ràdio a

l'escola?

8. Projecte: Ràdio a l'escola?

Per què?

Arrel d'haver estudiat la història de Ràdio Sió, i haver vist que en l'antiguitat s'havien dut col·laboracions amb el col·legi públic d'Agramunt i l'institut, s'ha pensat que seria una bona idea reprendre aquestes col·laboracions.

Això permetria a les noves generacions, aportar el seu punt de vista fresc i actual a la ràdio. També permetria aprendre moltíssim sobre el funcionament d'una ràdio, que s'hi fa, com s'hi fa

D'altra banda crec que també ajudaria a que els més joves de la vila s'impliquessin més a la vida cultural del poble, a més a més aprendrien a respectar i a valorar molt més el que tenim a Agramunt.

Com?

Plantegem dur a terme un programa setmanal que s'emeti els caps de setmana, on els col·laboradors creïn un espai on poder informar sobre les notícies de l'institut. On s'anunciïn events esportius, culturals i festius, com ara festes majors dels voltants, partits de futbol, exposicions interessants

On es puguin dur a terme debats sobre temes importants i interessants per als joves, un espai on els oients puguin participar, ja sigui a través d'un telèfon, o de les xarxes socials.

Un programa on també pugui caber-hi una secció de música actual i de tots els gustos.

Què en pensa la ràdio?

Aquestes són les paraules del director de Ràdio Sió, donant la seva opinió d'aquest projecte.

“Ho trobo genial.

La meva tasca a la ràdio és, no només acollir idees, sinó també veure'n la viabilitat. És a dir, veure si és possible fer-ho perquè tenim els recursos (humans sobretot) necessaris.

La idea em sembla genial. De fet, com es diu, s'ha fet en varies ocasions.

El problema d'aquestes idees sempre és el mateix: qui ho fa. Qui té temps per fer-ho. En aquesta ocasió és possible que ho poguéssim vehicular a través de la Meritxell, periodista que treballa diàriament a la ràdio, que té unes hores destinades a la dinamització de la ràdio. Per tant, tot és qüestió de parlar-ne!!!

El quan i com, cal parlar-ho amb calma.”

Albert Martín Estrada, director de Ràdio Sió.

IX

Conclusions

9. Conclusions.

Un dels primers objectius que es proposen en el treball és descobrir què és la ràdio, com i quan es va inventar i qui ho va fer. Tot plegat ha quedat provat en la primera part del treball. La ràdio no té una data de creació fixa, al igual que no té només un creador, sinó que en té de diferents, que van anar perfeccionant cada cop més aquest invent.

El segon punt dels objectius era conèixer els perquè i les motivacions de la creació de Ràdio Sió. Un cop estudiada i explicada la seva història, considerem que queda clar que Ràdio Sió va ser creada per els membres del Grup Escènic Agramuntí, amb l'única idea inicial d'utilitzar-se durant la Festa Major de 1982. Però gràcies a totes les persones emprenedores i il·lusionades que han treballat i han aportat el seu granet de sorra, Ràdio Sió ha pogut continuar emetent fins als nostres dies.

En tercer lloc s'ha volgut observar les opinions de la gent de la vila, i d'aquesta manera valorar quin és el grau d'afecció dels oïdors.

En les enquestes i ens els diagrames de sectors ha quedat reflectit que Ràdio Sió es escoltada per la majoria de persones a Agramunt, però també n'hem extret que d'aquesta majoria n'hi ha un alt percentatge que no se sent identificat i/o reflectit, amb aquesta ràdio: un sector molt elevat de joves entre 13 i 30 anys.

D'aquesta manera queda comprovada la hipòtesi que es feia al principi del treball, i és que el grau d'afecció és inversament proporcional a l'edat dels enquestats.

Per aquesta raó en el treball es duu a terme una breu proposta de tornar a recuperar les col·laboracions que la ràdio havia fet antigament amb l'institut. Una possibilitat de retornar a l'escena una pràctica que temps enrere s'havia dut a terme i que potser amb un rentat de cara pot esdevenir una col·laboració actual, fresca i juvenil.

Què he après?

Per finalitzar, voldria explicar què és el que he après elaborant aquest treball. Per començar he après a buscar informació, resumir-la, ordenar-la i plasmar-la en un paper. He après a moltíssim sobre el medi de comunicació estudiat, la ràdio.

He conegut els motius, les motivacions i les complicacions que han permès que Ràdio Sió continuï existint actualment. I sobretot, crec que és el més important de tot, actualment valoro molt més l'emissora local i la feina de tots els seus treballadors i col·laboradors.

X

Bibliografia i Webgrafia

10. Bibliografia i Webgrafia.

- **ASSOCIACIÓ RADIOFÒNICA D'AGRAMUNT.**
Títol: La Nostra Veu.
Agramunt, 2011

- **REVISTA SIÓ.**
Títol: Sió, la revista d'Agramunt i la Ribera.
Edició: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt.

- **FAUS BELAU, Ángel.**
Títol: La Radio en España (1986-1977): Una historia documental.
Editorial: Taurus, 2007.

- **BALSEBRE, Armand.**
Títol: Historia de la radio en España (VOL. II): 1939-1985.
Editorial: Catedra, 2002.

- **FRANQUET I CALVET, Rosa.**
Títol: Història de la ràdio a Catalunya al segle XX.
Editorial: Generalitat de Catalunya, 2001

- **RÀDIO SIÓ**
www.radiosio.cat
Data de consulta: Juliol, Agost i Setembre de 2014.

- **REVISTA SIÓ**
www.revistasio.cat
Data de consulta: Agost de 2014.

- **GOVERN D'ESPANYA, MINISTERI D'EDUCACIÓ.**
<http://recursos.cnice.mec.es/media/radio/bloque1/index.html>
Data de consulta: Juliol de 2014.
- **GENERALITAT DE CATALUNYA, DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ.**
www.xtec.cat/web/recursos/media/radio/llenradiofonic/historia
Data de consulta: Juliol 2014
- **MUSEU DE LA CIÈNCIA I LA TÈCNICA DE CATALUNYA.**
www.mnactec.cat/virtual/radio/home.html
Data de consulta: Agost de 2014.
- **VIQUIPÈDIA.**
http://ca.wikipedia.org/wiki/Hist%C3%B2ria_de_la_r%C3%A0dio
Data de consulta: Juliol de 2014
- **PRACTICOPEDIA, LA VIDA MÁS FÁCIL.**
<http://educacion.practicopedia.lainformacion.com/geografia-e-historia/como-se-invento-la-radio-17602>
Data de consulta: Agost 2014.
- **HISTÒRIA DELS MEDIS.**
<http://lahistoriadelosmedios.wordpress.com/tag/kdka/>
Data de consulta: Setembre de 2014.
- **ENCICLOPÈDIA BRITÀNICA.**
www.britannica.com/EBchecked/topic/313953/KDKA
Data de consulta: Setembre de 2014.

XI

Índex
d'imatges

11. Índex d'imatges.

- Imatge 1 – Il·lustració d'un locutor. pàg.9
- Imatge 2 – Il·lustració d'un locutor llegint un guió. pàg. 11
- Imatge 3 – Comunicació sense fils. pàg.12
- Imatge 4 – Guillermo Marconi i la primera estació de ràdio. pàg. 13
- Imatge 5 – KDKA, primera emissora oficial. pàg. 13
- Imatge 6 – Logotip de la KDKA. pàg.18
- Imatge 7 – Emissions des de l'Ajuntament. pàg.19
- Imatge 8 – Salvador Jovell i Magí Guasch, 1982. pàg.22
- Imatge 9 – Equip de ràdio Sió en el primer aniversari. pàg.25
- Imatge 10 – Components de Ràdio Sió l'any 1987. pàg. 26
- Imatge 11 – “La guerra dels mons”, al Teatre del Casal. pàg.28
- Imatge 12 – Emissió del fil musical. pàg.30
- Imatge 13 – 10è Aniversari de Ràdio Sió. pàg.30
- Imatge 14 – Logotip de Ràdio Sió. pàg.31
- Imatge 15 – – Primer ordinador. Robot automàtic. pàg. 31
- Imatge 16 – Robot automàtic. pàg.32
- Imatge 17 – Estudis temporals al pavelló. pàg. 33
- Imatge 18 – Associació Radiofònica d'Agramunt. pàg.34
- Imatge 19 – Presentació del web, www.radiosio.cat pàg. 36
- Imatge 20 – Estudi A, Ràdio Sió. pàg. 37
- Imatge 21 – Estudi B, Ràdio Sió. pàg. 37
- Imatge 22 – Locutori, Ràdio Sió. pàg. 37
- Imatge 23 – Director de Ràdio Sió. pàg. 52

XII

Agraïments

12. Agraïments.

Bé, hi ha moltes persones que m'han ajudat a dur a terme aquest treball, des que no era més que una idea fins que, finalment, ha esdevingut una realitat. Començaré per donar les gràcies al meu tutor, que m'ha ajudat en tot allò que li he demanat i més; també a la professora de llengües clàssiques, pels últims dies previs a l'entrega del treball, ja que em va ajudar moltíssim a tenir clara la part de la presentació del treball.

A continuació donar les gràcies a l'Albert Martín, director de Ràdio Sió i la Meritxell Bernaus, periodista de Ràdio Sió, i tots els membres de la ràdio, per la seva atenció, disposició i amabilitat.

I per últim, però no menys important donar les gràcies als membres de la meua família que m'han ajudat i donat idees durant tot el procés d'elaboració del treball, també per suportar el meu nerviosisme i impaciència per acabar i entregar-lo.